
- 7 -

phá.

— Hà hà, chẳng nhỏ ngoan lắm, đùa thì đùa chứ không
— Thử cụ cháu nó đầu rồi ?
— À, chắc nó về sau sau đó.
Nâng cất tiếng gọi :
— Thanh ơi !
Từ trong nhà cất tiếng nó đáp vọng ra.
— Về ăn sáng chứ con.
Thanh bị im lặng. Nâng chờ một lát cũng không thấy
né ra, chợt nó vội lao ra :
— Cháu về mất rồi.
— Thì bị công nhân bắt đấy. Tôi sẽ tìm tra nhỏ ngoan
trước đi một lát nữa.

[illegible]

(Còn nữa)

Ở ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

Phần 2

- 73 -

CHƯƠNG 3

[illegible][illegible]

CÓN NGA

- 118 -

[illegible]

— 56 —

PHẦN HAI

[illegible]

- 7

CHƯƠNG 5

— Dân tộc họ chữ Hán đã hăm trăm nhưng sự thật lại không có dân ông đã bồng tưng làm gì? Họ phải làm sao để quên trang sử của họ đi gửi họ. Vài chục ngàn vài trăm ngàn là được. Chỉ vì dân ông đã mà đã cần tiền.

— **Phương chưa biết.**

— Dân tộc họ chữ Hán đã hăm trăm nhưng sự thật lại không có dân ông đã bồng tưng làm gì? Họ phải làm sao để quên trang sử của họ đi gửi họ. Vài chục ngàn vài trăm ngàn là được. Chỉ vì dân ông đã mà đã cần tiền.

— Ông đang rồi, ngày còn gái tử mình có bao giờ đi để dân tộc họ chữ Hán.

— Dân tộc họ chữ Hán của họ họ có tiền thì sao? Phương cười:

— Ma thôi, lạc đi rồi!

— Ông ơi, Dân tộc họ chữ Hán rồi!

— Ông đang là một cái nước nữa.

— Ông mới làm Dân tộc họ chữ Hán.

— Phương cười:

— Bất đắc lý kỳ rồi đó.

- 72

CHƯƠNG 5

Thầy nói cách dạy chúng :
 - Thầy anh sẵn sàng.
 - Nâng bát đũa lên cao.
 - Tắm thân gội đầu rửa sạch như thế. Để mà thật, Hào à.
 - Hào à sao ?
 - Nâng miệng to mà anh thì thò lè.
 - Chén siêu này ?
 - Hỡi thầy em lạ hóa phớt tình như đũa ông là chính
 góc ấy.
 - Thầy học miêng :
 - Thầy đừng dạy em đi, muốn sống được phải tập
 cười thì thầy dạy em.
 - Chẳng cần biết lại.
 - Thầy đừng là ai vậy ? cái tên gì cái thầy vậy ?
 - Bạ em, để thương làm.
 - Hàng lông mày của Thành có đóm :
 - Bạ em, mà ai mới được chứ ?
 - Thì cái ông đóm em làm vậy để lo liệu cho con
 anh đi.

- 79 -

— Khổng, không phải là câu chuyện ngày xưa đâu.
— Chẳng phải vậy sao?
— Bây giờ cũng vẫn còn y như ngày trước... Anh thì
thiết yếu cho em, em biết nghĩ đến anh.
— Chẳng phải là cơ hội để em đem tâm sự sang.
— Anh nghĩ vậy hay là vì từ từ được biết thêm anh
và yếu cơ em?
— Anh chỉ cần em ở bên anh thôi... Đứng đi đâu
cứ... Em em hãy nghĩ đến nghĩ nghĩa anh sự...
Y nghĩ của Lan bị hoàn toàn tuở, rõ.
— Nhưng là thì thật của Hồ... từ trước đến nay, chưa
bao giờ chúng tôi được sự thể... nhưng bây giờ đi tới
mặt anh...
— Anh... em không thể nào làm vậy được nữa...
Hồng ngọc nhận:
— Ừ, tại sao vậy Lan?
— Vì bên ngoài có cái rất nhiều người khác, có anh
anh, họ anh và cô em Tú...
— Nghe thì rất chán nản...
— Vậy em cũng không có mặt mũi sao đi trở lại
sợ...

[illegible]

EO BIỂN ĐA TỈNH

[illegible]

NGƯA HỒNG

— Dùng cơm sạch chẳng vì chẳng bát nước Việt n
nghe tình và rõ hơn cả vì Việt xưa.
— Vì cơm chưa chín thì lòng người xưa.
— Làm sao chưa chín.
— Sau buổi chiều dài Dùng mới biết chẳng là một giáo
văn chương mới thi sĩ. Anh chàng biết nói tiếng Việt,
đề nghị Dùng dạy thêm cho biết. nhất là dạy hẳn biết
cả Việt Nam. Hết thời học cả nhà là của Việt N
quá sức.

— Dùng dạy rồi, chẳng gì đáng nghe của ông .
— Là một nhà văn biết thêm giáo sư của
sau Teddy hay búi. Teddy không sống bất cứ chàng
Mỹ anh Hùng dùng và chỉ chưa ông sang nói anh
cả Hùng xưa. Hùng cũng từ chối khinh mình chàng
Teddy nên hơn .

— Bep trai không ?
— Hai giáo Omar Sharif.
— Ông là cô vợ Bep hay nói với cô ?
— Teddy là vợ Bep .
— Teddy thì trước cô rồi.
— Nghe ai, là tình, và trí thức.
— Không mà đến thế này .

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SƠ

— Hừ còn không ?
— Thật mà.
— Hồi nào ra mấy ngày đi qua lưng lưng rồi.
— Hồi tôi ra mấy ngày đi có cái móng vuốt người là
ra đó.
— Sơn đương ra sao ?
— Đạp trai con nhà giàu học giỏi.
— Hồi này em là quê đâu hồi vậy ?
— Em nói thật mà, em cứ đùa bao giờ đó.
Thánh nói tay rằng :
— Thái được vào đây đó.
Thánh liền chuyển, chỉ ra ra lưng ra và ruộng
— Em ghé con bò đó cái quốc đó lên.
— Ông ra của xếp anh đó
— Ừng sao ?
— Ông Thuận bị trường đang chiếu.
A. ở cực nhàn hơn xa anh anh đó ? hèn gì ?
— Hèn gì sao ?
— Bên đông như thần, Chín ông định thần kỳ
— em quen cái ông Thuận đó.
— Sao ?
— Bep lại chưa có bà sao ? Ông Bà đi Mát thì

TÌM MỘT NGƯỜI TRONG BÙNG

— Lan...em là người...anh cần phải có em, những người khác không liên can đến chuyện yêu đương của chúng ta cả.

— Anh...chuyện họ hiểu mà thôi tại có liên quan đến chủ trương chính sách.

Nàng tiếp:

— Anh đừng biết, từ trước đến nay anh cũng bao giờ có cảm tình với em...Và tình hình chính cục có xấu thì...

Nhưng Hữu năm thấy tay Lan, chợt giật không chịu buông.

— Anh nhớ đừng không để cho em đi đâu cả...vì anh sợ anh mất anh không riêng em.

— Chàng đã mạnh mẽ rồi em.

— Em bỏ anh đi là muốn cho anh chết đi.

— Anh à...

— Chỉ cần em trở về, anh hứa chắc là sẽ sửa cuộc sống cho chúng ta.

Nếu em còn cần tình đời với anh, nếu em còn lại chuyện gì xưa, thì anh sẽ không bỏ anh.

Lan nghe ngóng thông tin được gì, mới đầu anh...

bà bà lên thóc để lấy con gọi :
 — Lan... Lan...
 Bác Sĩ Tài thấy bà Trưng Tài Hùng ngất xỉu bên bao
 với Y Tá :
 — Đưa bà Trưng Tài vào trong kia, chích cho bà một
 mũi thuốc ! Bà cứ chờ đồng nhá...
 Bác Sĩ Chính chờ đồng nhá ! Trưng Tài Hùng :
 — Không còn được nữa, Trưng Tài Hùng chết rồi !
 Trưng Tài Thục và Ông Xu Chiêm vội đi vào nghe
 Bác Sĩ Chính nói Hùng đã chết, cả hai người đứng lặng
 ủa lết...
 (Còn nữa)

Sâu muôn

Một tập tiểu thuyết đầy nước mắt, muôn vàn đau thương
sắp đăng trên Nhật Báo Hòa Bình khi Cầu Tàu Ô chầm dứt

TÚY HỒNG

phao :
— Chấn lâm chấn thủy cớ nghĩ sẽ hơi đi thủy
Toán đặt bàn :
— Học sinh, ông là ai ? Giáo sư ông ai là ? Ờ ừ
cứ học hành chắc thì em sách vở mà học biết...
Cứ từ tay đặt bàn ! đáp cậu ông là !
— Thấy cớ tiến đi rồi sẽ này !
Toán hỏi :
— Để các học bài bao giờ các em già ?
Càng hoàn hi, một tháng đứng thôi.
— Em sẽ già hơn bằng thầy, và em sẽ già khi
yêu một nữ đồng học sinh !
Toán đỏ mặt đặt bàn :
— ư ! Này học ! Các nhỏ không lo học hành, cứ khi
khỏi ai làm !
Một chuyện tình yêu là do bên bất thủy !
Một đồng nghiệp học đến bậc cấp học sang :
— Thấy cớ tại quý làm gì em rầy ? bên này
giảng bài không được !
Toán nghiêm mặt :
— Học từ cớ x a chơi mới ! làm phàn.
(Còn nữa)

LÊ HẰNG

— Nay dùng có dưa. Tao vậy Teddy thật mà Phụng
— Dưa bao giờ dưa
— Phụng sao hình thì biết
Phụng cười:
— Dưa coi.
— Dùng một xé tay tìm hình dưa cho Phụng chỉ
chú chỉ người dân ông có nụ cười đã tìch, ánh mắt đã
mơ trong lòng.

— Đạp trái thật: hèn gì.
— Hèn gì sao?
— Hèn gì mấy yêu
— Hình hẳn Teddy tuyệt hơn vẻ đẹp bên ngoài thì
— Gì thế?
— Sao không, ghét cái mặt, dưa hoài.
— Đưa báo tạo không dưa mà.
Dùng bước:
— Tuần sau tao đi Mỹ.
Phụng nhồm người: lều nhồm báo.
— Thật à? làm thật à?
Dùng rung tay:
— Mấy tưởng tao đến với mày à? (Cười cười)

TỦ DUYÊN

quê trảng dùi công quơ mông công quơ chơi đờn xi xờn
Tây vớ Mỹ gần Thuận nằm trong nhá mắt quơ Kim Du
Tới nghiệp.

Chàng cu mặt :
- Tây anh đó
- Tây anh ?
- Chứ còn ai nữa. Khóc chán giờ rồi. Luật bù
má anh. Mai mới tới náo cũng có ngày anh thức dậy
Nàng lại phôi cu mặt vớ Mù. Coo be không biết
biết nói gì hết cu mặt mới ra mắt người vớ cu người
Cu em đi chung vớ em mới cùng đờn đờn nhạc
Thầy thông Tây là cuoi một người. Thành lại phải
vớ chàng. Tây thông gần chung Tây be đánh nhá
bàn này mới mình vớ người yểu còi lủi còi m
to búp ba một đêm. Búp không
j) Mái đờn trư. Mái mớu chớ Tây nhào theo
c kẻo thê.

- Cái vớ mông bắt hú quơ, tời lủi và mớ quơ t
- Tây j
- Gì anh j

(CÒN NỮA)

NGOC LINH

Chàng tiếp :
— Em không cần chú tâm đến những người khác
gì, chỉ cần em đồng ý trở lại, chúng ta sẽ sống tiếng
bên nhau chẳng gì gửi những người ấy nữa .
Giọng chàng nói suy nhược, có vẻ, dường như
mỏi mệt. Hữu làm chìm đôi mắt
Chàng phẩy phẩy :
— Anh mệt lắm...còn phải nghỉ ngơi, gầy lặt...
đồng ý về nhà đi đi .
— Anh ơ i !
— Anh sẽ đồng ý...nhưng thế anh mới có thể yên
nghỉ ngơi được...gửi ...
Mặt Hữu chau búi nhăn mãi chàng đã quá the thít
đầu vào tường .

(C) 1998

Nguyệt, Xh, Táo,
Bà Thôn Liễu Cốc Hà, Ông Cháu lịch và Bà họ dân.
- Quý Cụ, vợ Bà Ông họ Phườn, Xom lèn con cùng tên
bằng trước thuộc nơi người xa gần đi gặp tin phồn thịnh, phồn
điền, họ xóm và nhà dòng lịch chi họ Quý, Anh, Cháu, Nếp pho
Ông Nếp, Ông Ông chúng tôi là:

Cụ TRẦN KIỂM NINH
Pháp danh TÂM PHÚ
Hương thệ 70 tuổi đến nơi an nghỉ cuối cùng
Tang tang công tang
Vợ: Bà Quý Phụ Trần Kiểm Ninh
Sinh danh Nguyễn Thị Núi
Em: Thôn và Trần Kiểm Hưng
vợ Nguyễn Thị Nhuận và các con
- Trưởng nam Bắc ở Trần kiểm Khôn
và các con
- Diên con Trần kiểm Quý Tâm
- Trần thị Nhuận, chồng Bắc Sĩ
Nguyễn minh Cảnh và các con
- Trần thị Hòa, vợ Lê kim Chi
và các con
- Duyệt Sĩ Trần kiểm Kỳ
- Trần thị Tân, chồng Đại dy
Trần Duy

VIỆT NAM CỘNG HÒA
AN LỤC VIỆT NAM CỘNG HÒA
TỔNG CỤC QUẢN HỮU
TRUNG TÂM HUẤN LUYỆN QUANG TRUNG
PHÒNG TÀI CHÍNH

THÔNG - CÁO

Bộ Chỉ Huy TTHL Quang Trung
an trọng thông báo:

Nhà, Giỏ và NƠI MỜ THẦU KHAI THÁC CÀU
BỎ VÀ QUẢN HỮU KẾT HỢP TTHL QUANG TRUNG
NĂM 1973 ĐƯỢC SẴN ĐỒI NHƯ SAU:

TRƯỚC LẠ:
ẦY, GIỎ và NƠI MỜ THẦU:
CÀU LẠC BỎ NGÀY 01-12-1972 LÚC 09 GIỜ 00
QUẢN HỮU KẾT HỢP NGÀY 02-12-1972 LÚC 09 GIỜ 00
HỒI QUẢN TTHL QUANG TRUNG.
NAY XIN BỎ LẠ,
ẦY, GIỎ và NƠI MỜ THẦU:
CÀU LẠC BỎ NGÀY 04-12-1972 LÚC 09 GIỜ 00
QUẢN HỮU KẾT HỢP NGÀY 05-12-1972 LÚC 09 GIỜ 00
TRAI LẠI LẠI TTHL QUANG TRUNG.

ĐƯ KHÔNG THAY ĐỔI:
KBC. 4091, ngày 20 tháng 11 năm 1972
Chỉ Huy Trưởng
Trung Tâm Huấn Luyện Quân Tru